

give for store Løfter. Det var jo henvendt til Socialdemokraterne, specielt til den højtærede Landbrugsminister, som har givet alt for store Løfter til disse saakaldte indeklemt Husmænd.

Jeg har naturligvis ikke sagt — det er et Par Ord til den højtærede Landbrugsminister —, at Jorden altid blev daarlig og dyr, naar man skulde købe Jord til Lodder, der skulde oprettes efter den gamle Husmandslov. Jeg har sagt, at der kunde konstateres Tilfælde, hvor Jorden var lovlige dyr og ogsaa daarlig; men jeg sagde udtrykkelig, at jeg tror, der er kommet et Samarbejde i Gang mellem Statens Jordlovsudvalg og Kommissionerne ude i Amtene, og at man nu holder Øje med, at der ikke sker det, man i den Henseende har kendt i tidligere Tider.

Jeg har udtalt mig tilstrækkelig bestemt angaaende Ekspropriationen, saa det behøver jeg ikke videre at udtale mig om.

Gennem baade den højtærede Landbrugsministers og det ærede Medlem Hr. Olufsons Udtalelser gaar stadig det, at hvad man kan opnaa gennem det, der foreslaas fra Venstres Side, er ret betydningsløst. Jeg maa protestere paa det bestemtteste derimod, og jeg bliver nødt til at nævne nogle ganske enkelte Tal for at konstatere, hvor vidt vi er naaet i dette Øjeblik. Det har sin Betydning, naar vi hvert Aar diskuterer disse Spørgsmaal her, at man stadig i Rigsdagstidende kan se, hvorledes Stillingen er i det paagældende Øjeblik.

Jeg skal da meddele, at i den Tid, vi har haft den gamle Husmandslov, altsaa fra Begyndelsen af dette Aarhundrede indtil nu, er der efter den oprettet i alt ca. 12 000 Brug, og der er givet Statslaan til et Beløb af 90 Mill. Kr. Endvidere er der givet 8 200 Tillægsparceller, hvortil der er udlaant 14 Mill. Kr. Endelig er der efter Loven af 4. Oktober 1919 af Lensjord, Præstegaardsjord og Domænejord udstykket i selvstændige Brug 2 868. Lægger vi disse Brug til de 12 000, vi har faaet efter de gamle Husmandslove, kommer vi op paa et Tal af 15 000 Brug — det er dog altid en Post — og samtidig 9—10 000 Tillægsparceller, idet der efter Loven af 4. Oktober 1919 er givet 1 422 Tillægsparceller. Det kalder man altsaa betydningsløst, det er ingen Ting, at der er oprettet 15 000 selvstændige Brug og 9—10 000 Tillægsparceller. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at der er ikke saa ganske lidt af Lensjorden tilbage. Saa vidt jeg har kunnet forstaa de Oplysninger, jeg har indhentet, skal der være saadant noget som 10 200 ha Lensjord tilbage, af Præste-

gaardsjord skulde der være ca. 4 000 ha tilbage og endvidere ikke saa ganske lidt Domænejord; jeg ved ikke hvor mange Hektar. Endelig gør jeg opmærksom paa, at ved Anvendelse af de 3 Mill. Kr., som vi kunde købe Jord for, er der udstykket ca. 2 000 ha.

Det er ikke betydningsløst, og det har man ikke Lov til at slaa hen med en Haandbevægelse og sige, at der i Virkeligheden slet ingen Udvikling har været med Hensyn til, hvad Venstre har villet i denne Lovgivning. Det er for det meste gaaet saadan — og det kan være, at det ogsaa gaar saadan nu —, at naar vi har en radikal eller særlig en socialdemokratisk Regering, lader det til, at man blot skal diskutere Teoriene, medens det derimod er de praktiske Foranstaltninger, det, der betyder noget, som man faar frem, naar Venstre ogsaa er med. Det var vi i 1919, da vi sammen med de Radikale gennemførte Jordlovene fra det Aar; men da saa Socialdemokraterne til, de var ikke med til at gennemføre de Jordlove.

Ulrich: Det har været mig en stor Tilfredsstillelse at høre de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Brorsen, som talte paa Partiet Venstres Vegne. Gennem disse Udtalelser gik som den røde Traad dette, at Partiet Venstre staar som fast og absolut Modstander af Ekspropriationsforslaget, og dette konstaterer jeg med stor Tilfredshed, idet Venstre nemlig paa et givet Tidspunkt, i 1919, stod ret vaklende overfor dette Forslag; de var ved at glide ind i Favnen paa de Radikale den Gang ved at gaa med til at ekspropriere Jord ved Byerne til Byggepladser og Havejord. Jeg synes, det er et glædeligt Tidens Tegn, at det store Landbrugsparti, Partiet Venstre, nu er kommet til virkelig Erkendelse af, at paa dette Punkt kan man ikke vige.

Naar den højtærede Minister mente, at det var nye Tanker og Ideer, der var fremsat i det foreliggende Lovforslag, vil jeg sige, at saa maa den højtærede Minister være nøjsom i den Retning, for det er de Tanker og Ideer, som vi nu har tærsket Langhalm paa i den danske Rigsdag siden 1919. Og den højtærede Minister ved jo meget vel, at Forslaget om Ekspropriation ikke lader sig gennemføre paa nærværende Tidspunkt; derfor mente jeg, han burde have haft sin Opmærksomhed henvendt paa andre Opgaver paa dette Omraade. Der er dog en Mulighed for, at man i den danske Rigsdag kunde enes om visse Reforme, som kunde tjene hele Jordudstyknin- gen til Bedste. Men det har den højtærede